

Projectplan TU/e

Kunstwerk “Loom Room” van Hella Jongerius voor het NEURON gebouw in relatie tot:

- de ontwikkeling van het nieuwe kunstbeleid van TU/e
- de ontwikkeling van een betekenis openbaar kunstpark op de Campus van TU/e

Onderbouwing van de ontwikkelaanvraag bij Brabant C

In dit inleidende hoofdstuk van onze aanvraag voor Brabant C zetten we allereerst uiteen wat de gewenste ontwikkeling is die we met het project met Hella Jongerius willen inzetten. Dat doen we op verschillende niveaus, vanuit diverse vertrekpunten:

1. op het niveau van de kunstcommissie,
2. en het nieuwe kunstbeleid van de TU/e.
3. In relatie tot de ontwikkeling van de TU/e Campus tot 2040, en
4. in relatie tot de verschillende opleidingsprogramma's

We gaan vervolgens verder in op hetgeen we willen leren in dit traject (5) en we nemen een voorschot op een mogelijke vervolgaanvraag (6). We sluiten af met drie stippen op de horizon (7).

1 De gewenste ontwikkeling op het niveau van de TU/e Kunstcommissie

Naast het aankopen van bestaande kunstwerken ten behoeve van een creatieve universiteitsomgeving, heeft de TU/e Kunstcommissie de ambitie om de universiteit te positioneren als opdrachtgever voor nieuwe kunstprojecten in samenwerking met kunstenaars met een research-based praktijk. Hella Jongerius is de eerste maker binnen deze TU/e Art Commissions (werktitel) programmalijn. Deze lijn heeft als doel het werkveld van beeldend kunstenaars en vormgevers te verbreden door tijd en ruimte te bieden voor de ontwikkeling van kunstprojecten, door onderzoekstrajecten en experimentele presentaties te faciliteren, en door technologische kennis en expertise te ontsluiten en toe te passen binnen de creatieve samenleving. Deze programmalijn zal zich succesvol onderscheiden wanneer kennisuitwisseling plaatsvindt tussen kunstenaars en wetenschappers en wanneer deze kennisuitwisseling openbaar toegankelijk wordt gemaakt voor het publiek. Hiervoor wordt rekening gehouden met een breed publiek bestaande uit studenten, docenten, onderzoekers en andere TU/e medewerkers tot aan Eindhovenaren en andere bezoekers daarbuiten. Op deze manier hoopt de kunstcommissie bij te dragen aan de ontwikkeling van Eindhoven als creatieve stad.

2 De gewenste ontwikkeling met betrekking tot het nieuwe kunstbeleid van de TU/e

De taak van de kunstcommissie*) binnen het kunstbeleid van de TU/e is vierledig. Allereerst is het de taak van de commissie om de kunstcollectie te onderhouden en beheren. Ten tweede is het de taak van de commissie om de kunstcollectie uit te breiden met aankopen van bestaande werken of kunstwerken in opdracht zoals het werk van Hella Jongerius. Ten derde heeft de commissie de taak om de kunstcollectie onder de aandacht te brengen bij het grote publiek, en ten vierde heeft de commissie de taak om kunst en cultuur op de TU/e in brede zin te stimuleren in de richting van de student, docent, medewerker, onderzoeker en andere bezoekers van de campus.

Sinds de oprichting van de Kunstcommissie in 1957 heeft de commissie op verschillende manieren deze taken volbracht. Traditioneel ligt de focus van het kunstbeleid op het snijvlak van kunst en wetenschap. Meegaand met problematieken die steeds zichtbaarder worden in een geglobaliseerde en gedigitaliseerde samenleving, stimuleert de kunstcollectie recentelijk óók het kritisch bevragen van hedendaagse vraagstukken zoals duurzaamheid of sociale ongelijkheid. Om een consequent beleid uit te kunnen voeren, zijn selectiecriteria ontwikkeld om scherpe beslissingen te maken binnen deze focus: Het snijvlak van kunst en wetenschap en de aandacht voor kritische hedendaagse vraagstukken. Allereerst moet werk dat geselecteerd wordt door de kunstcommissie artistieke en esthetische kwaliteiten bezitten die een zinnige dialoog aangaan met de TU/e architectuur van de gebouwen en de landschapsarchitectuur. Ten tweede heeft de kunstenaar bij voorkeur een artistieke praktijk met een onderzoekscomponent waarbij idealiter aansluiting wordt gevonden bij de wetenschappelijke expertise binnen de TU/e. Ten derde zou er sprake moeten zijn van lokale en nationale wortels die verbonden zijn met een grotere, internationale context. Tot slot zoekt de kunstcommissie binnen het nieuwe beleid naar thematische relevantie, passend bij het TU/e (onderwijs)beleid zoals het idee van challenge based learning. De samenwerking met Hella Jongerius is een begin van dit nieuwe beleid. Zij heeft

een oeuvre dat zich staande weet te houden binnen een architecturale omgeving van statuur, zoals het Vitra Centre in Basel, vormgegeven door Frank Gehry en de presentatie instelling Lafayette Anticipation in Parijs, ontworpen door Rem Koolhaas. Ook heeft Jongerius ervaring met research-based kunstprojecten. Zo werkt ze op dit moment samen met Saxion Hogeschool aan het gebruik van zonne-energie. Daarnaast is ze een lichtend voorbeeld van talent dat lokaal is opgeleid (Eindhoven Design Academy) en inmiddels internationaal gerenommeerd is met solotentoonstellingen in het buitenland (Design Museum, London en Gropius Bau, Berlijn). Als kunstenaar kan Hella Jongerius een voorbeeld zijn voor de kunstenaars waarmee we in de toekomst zullen samenwerken binnen de TU/e Art Commissions Programma – lijn.

**) samenstelling Kunstcommissie*

- *Bernard Colenbrander (kwaliteitscommissie, voorzitter)*
- *Britte Sloothaak (conservator, secretaris)*
- *Erik van den Boogaard (penningmeester)*

3 Het project met Hella Jongerius in relatie tot de toekomstige ontwikkeling van de campus (2040)

De architectonische inbedding van kunstwerken sluit aan op de lange termijnvisie op de campus en het daarvoor ontwikkelde Masterplan 2020-2040. Het Masterplan 2020-2040 is een uitdrukkelijke herijking van het Masterplan dat hieraan voorafging (2012-2020) en de transformatie van universiteitscampus naar Science Park. Twee nadrukkelijke principes uit het Masterplan 2012- 2020 zijn: a) De TU/e campus als stadspark, en b) De TU/e campus die zich architectonisch presenteert als één evolutionair geheel. Deze twee principes hebben historische wortels: Zij zijn een nadrukkelijke verwijzing naar de oorspronkelijke ideeën voor de campus uit de jaren '50 en '60. Architect Samuel van Embden, medeverantwoordelijk voor het oorspronkelijke campusontwerp uit 1952-1969 verwoordde het als volgt: "Gekozen is voor een open opzet: het terrein zal in beginsel ook toegankelijk zijn voor de burgerij; het denkbeeld van een gesloten campus is bewust verworpen."

Het nieuwe Masterplan 2020-2040 herwaardeert de open opzet van de oorspronkelijke campus en vertaalt deze naar een universiteitscampus met een sterk publiek karakter waarbij gestreefd wordt naar een hogere zichtbaarheid van de kunstwerken. De samenwerking van Hella Jongerius sluit aan op deze ambities, niet alleen door het werk publiek toegankelijk te maken, maar ook door de sociale component binnen haar project: The Loom Room (werktitel) zal over een periode van 3 maanden live worden geweven in samenwerking met verschillende partners in de stad, zoals studenten van de technische universiteit en de Design Academy in Eindhoven. Door de gedeeltelijk glazen gevel van het Neuron gebouw, zal het kunstwerk vanuit bepaalde zichtlijnen ook van buitenaf te zien zijn.

4 Het project met Hella Jongerius in relatie tot de opleidingsprogramma's

Dankzij de subsidie van Brabant C kan met de start van de TU/e Art Commissions worden uitgezocht hoe een structurele samenwerking kan worden opgezet tussen kunstenaars en de verschillende opleidingsprogramma's binnen de universiteit.

Door de geschiedenis heen hebben verschillende succesvolle samenwerkingen plaatsgevonden, deze zijn echter onderbelicht gebleven bij het grote publiek in Eindhoven. Een recent voorbeeld hiervan is het onderzoek van Prix de Rome genomineerde kunstenaar Coralie Vogelaar. Samen met TU/e student Louis Bonnaire, deed Vogelaar in 2021 in het TU/e Lab Innovation Space onderzoek naar hartslag variabelen met behulp van de technologie die verwerkt zit in apparaten zoals de AppleWatch en Fitbit. Deze sensoren registreren alle onregelmatigheden van de hartslag die fluctueert door lichamelijke en emotionele factoren. Omdat de duiding van de fluctuaties complex is, worden kleine schommelingen in de wetenschap vaak afgedaan als irrelevant en worden alleen gemiddelden meegenomen in een onderzoek. In haar interactieve geluidsinstallatie voor de Prix de Rome, speelt Coralie Vogelaar juist met 'de ruis' die normaliter wordt weg gefilterd, en kruist technologisch onderzoek met beeldende kunst. Vogelaar laat zien dat onze gemoedstoestand complexer is dan een gemiddeld meetresultaat en combineert datameetsystemen met de lichamelijke ervaring van kunst. Het project van Hella Jongerius zal de start betekenen van het verduurzamen van kennisuitwisseling tussen kunstenaars en wetenschappers in opleiding zoals Coralie Vogelaar en Lois Bonnaire. Dat wil zeggen, dat de kennis en inzichten die naar boven komen tijdens dit soort projecten worden bewaard en ontsloten via verschillende media naast de presentatie van het kunstwerk. Denk aan publicaties en workshops met studenten. Belangrijker nog: Er zal tijd worden om meer te experimenteren met verschillende opleidingsprogramma's. Met de steun van Brabant C kan met precisie worden gekeken welke samenwerkingen

met opleidingsprogramma's uitnodigingen tot herhaling. Op deze manier kan een concrete, lange termijnvisie worden ontwikkeld op de manier waarop technologische wetenschap kan bijdragen aan beeldende kunst en vice-versa. Te denken valt aan het creëren van posities voor artistic-researchers die gedurende een jaar samen met (PhD) studenten vraagstukken voor zowel kunstprojecten als de technologische wetenschap scherper maken en relevanter voor -of beter gezegd: nog beter gericht op- de samenleving.

[PI Lab](#), eveneens gevestigd op de TU/e Campus, is een interessante beoogd samenwerkingspartner voor toekomstige kunst opdrachten. De samenwerking met hen wordt thans onderzocht.

Aan de ontwikkeling van de nieuwe werkwijze van de kunstcommissie zijn vier grotere vraagstukken gekoppeld:

*)Art Commissions in the Architectural Environment: Wat is de relatie tussen landschap(architectuur) en beeldende kunst? Hoe kan kunst bijdragen aan het betrekken van de binnenruimte bij de buitenruimte en vice-versa? En wat zijn de belangrijkste onderwerpen voor opdrachtgeverschap voor kunst in de openbare ruimte waarbij de intrinsieke relatie tussen (landschaps)architectuur en beeldende kunst leidend is? Hier toelichten: welke opleidingen zijn hierbij betrokken, binnen en buiten de TU/e ? Wie zijn de stakeholders? Koppeling met bedrijfsleven / andersoortige opleiders / opdrachtgeverschap nader duiden.

New Materialism: Hoe kan materiaal onderzoeken binnen de beeldende kunst bijdragen aan onderzoek naar duurzaamheidsverbeteringsmogelijkheden? Idem: met wie gaan/willen we dit doen? Binnen en buiten de TU/e. We nemen de gelegenheid om dit aspect goed te onderzoeken.

Art, Science & Society: Een verschuiving van de relatie tussen kunst en wetenschap naar de samenleving. Hoe kan kunst binnen een technische omgeving, met een aanvankelijke focus op beeldende kunst en wetenschap, bijdragen aan actuele vraagstukken in de samenleving zoals de invloed van technologie op onze onderlinge relaties, of sociale ongelijkheid? Wie gaat dit onderzoeken? Met welke studierichtingen? Wat doet de kunstcommissie hierin? We willen graag de gelegenheid nemen om dit gedegen te onderzoeken.

Emancipation & Aesthetics: Hoe kan kunst op zowel stilistische wijze als ook op conceptuele wijze een tegenwicht kunnen bieden aan de Europees/Noord-Amerikaanse Brutalistische architectuur en de mannelijke technologische omgeving op de TU/e campus? Wie gaat dit onderzoeken? Met welke studierichtingen? Wat doet de kunstcommissie hierin?

Samenwerking met studenten om het programma te ontwikkelen.

Voor het onderzoeken van de bovenstaande vraagstukken wordt gewerkt aan een vernieuwd kunstbeleid (zie: oude beleid, bijlage 3 naar nieuw beleid, bijlage 2). De urgenties binnen dit beleid worden vastgesteld en besproken met: TU/e Bachelor College, TU/e Graduate School, TU/e Studenten Advies Orgaan en studieverenigingen, zoals CHEOPS. Voor de ontwikkeling van dit nieuwe programma nemen we minstens vier jaar de tijd.

Voor het Hella Jongerius project denken we aan het creëren van posities voor artistic-researchers die samen met (PhD) studenten vraagstukken voor zowel kunstprojecten als voor de technologische wetenschap op de universiteit scherper maken en relevanter maken voor -of beter gezegd: nog spitsgericht op- de samenleving.

5. Met dit project en met de steun van Brabant C vinden we antwoord op deze vragen:

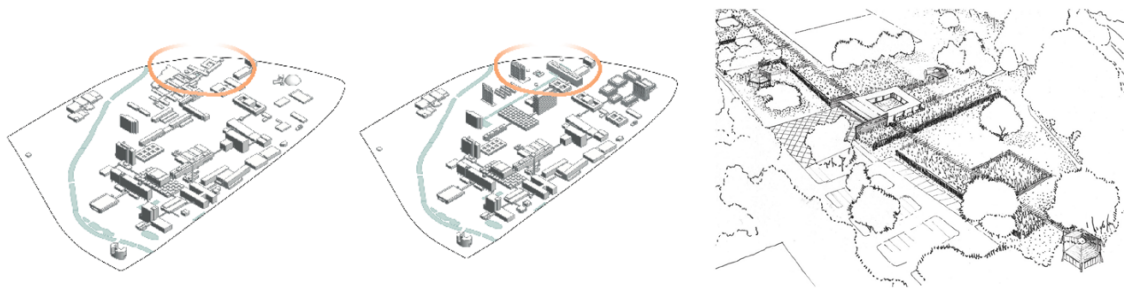
- Hoe kunnen we kunstprojecten ondersteunen met de technische kennis en expertise van de Technische Universiteit Eindhoven?
- In hoeverre kan een instituut als de TU/e een rol spelen in de ontsluiting van beeldende kunstcollecties, en hoe kan zij de kunstcollectie nog veel meer ontsluiten naar het publiek?
- Hoe kunnen we in de toekomst de nieuwe selectiecriteria verder ontwikkelen naar een breed gedragen beleid binnen de Technische Universiteit Eindhoven in zijn geheel?
- Wie en wat hebben wij nu nodig om het idee van het **landschapspark** verder te brengen?

6. De mogelijke richting van een vervolgaanvraag

In de volgende grote aanvraag zal centraal staan:

- de nieuwe werkwijze van de kunstcommissie,
- het nieuwe verzamelbeleid,
- de ontwikkeling van de Campus TU/e als kunstpark met internationale ambities,
- de invloed daarvan op het onderwijs,
- de verbreding naar het publiek, naar andere sectoren, stakeholders, kunstenaars en culturele organisaties.

In de loop van 2022 wordt een opdrachtdefinitie geformuleerd voor een volgend kunstproject binnen het nieuwe beleid en de daarmee samenhangende ambities van de TU/e Kunstcommissie. Dit nog te ontwikkelen kunstproject zal het Noord-Oostelijke deel van de campus verrijken. Het gaat om een specifieke kunstprogrammering gericht op de landschappelijke herinrichting rondom de historische Paviljoens die in 1956 tijdens de eerste bouwronde van de TU/e tot stand zijn gekomen. De kunstprogrammering met de werktitel *Lieu de Memoire* zal zich inspireren op de klassieke hedendaagse beeldentuinen zoals die van het Kröller-Müller Museum in Otterloo, park Sonsbeek in Arnhem maar ook het Middelheim Museum in Antwerpen. Dit kunstproject heeft de ambitie om aansluiting vinden bij de directe omgeving, o.a. de toekomstige studenthuisvesting en de bedrijvenlocaties op de campus. Het moet geschikt zijn voor alle seizoenen en is publiek toegankelijk.

Afbeelding: Noord-Oostelijke deel van de TU/e campus (links) en tekening landschap (rechts)

7. Drie grote stippen op de horizon

- De Campus kan als nationaal toonaangevend kunstpark gaan fungeren, met van tijd tot tijd uitdagende kunstmanifestaties en interessante kunstopdrachten voor (internationale) kunstenaars.
- Een verbeterde en veel zichtbare connectie tussen de kunstcollectie en de omgeving van de campus.
- Aan de basis daarvan staat een structurele samenwerking tussen kunstcommissie, docenten en studenten, binnen de verschillende opleidingsprogramma's.

8. Toekomstige financiering en de duurzaamheid van het plan.

Voor de verdere ontwikkeling van de Campus als openbaar en toonaangevend kunstpark, wil TU/e de financiering van de kunstwerken integraal onderdeel laten zijn van de naderende bouwplannen. Een meerjarig commitment op deze ontwikkeling, aangezet door de Kunstcommissie met dit project van Hella Jongerius, baant de weg hiervoor.

Daarnaast zullen per deelproject publieke middelen geworven en fondsaanvragen gedaan worden. Bouwpartners zullen eveneens op hun betrokkenheid worden aangesproken, evenals andere stakeholders op en rondom de Campus.

Met deze ontwikkelaanvraag willen we ruimte vinden om de toekomstige financiering van de kunstprojecten op de Campus te onderzoeken, met de focus op vragen als:

Welke financieringsmix is mogelijk?

Welk aandeel nemen toekomstige marktpartijen en overheden in het kunstpark?

(Duidelijk is dat er aan de kant van publieksinkomsten geen hoge verwachtingen zijn, de entree tot het gebied is en blijft gratis, hooguit zijn er minieme inkomsten te verwachten uit randprogrammering zoals lezingen en rondleidingen.)

9. Het kunstwerk “Loom Room” van Hella Jongerius

Vooraf

Het voormalige Transitorium-Rekencentrum op de campus van de TU, daterend uit de jaren zeventig van de vorige eeuw, wordt momenteel gerenoveerd naar het architectonisch ontwerp van Team V. Nadien zal de vormgeving van het interieur op aanwijzing van Studio Müller van Tol worden aangepakt. Zodra de renovatie in 2022 voltooid zal zijn, begint wat ooit het Rekencentrum was en daarna veranderde in het faculteitsgebouw Laplace, een nieuw leven als Neuron.

Neuron krijgt een dubbel functioneel programma. Het bundelt een aantal onderwijsvoorzieningen ten dienste van de hele universiteit en daarnaast zal het onderdak bieden aan het nieuwe Eindhoven Artificial Intelligence Systems Institute (EAIISI). Het wordt een levendig gebouw, waar gestudeerd wordt en onderwijs wordt gegeven en waar intensief wetenschap zal worden bedreven.

Een ontwikkelproject als onderdeel van een reeks onderzoeken in de komende jaren

De Campus van TU/e wordt een levende tentoonstellingsruimte en kunstpark in ontwikkeling.

De realisatie van het kunstwerk van Hella Jongerius markeert de start van een meerjarig tentoonstellingsprogramma waarmee de TU/e haar kunstcollectie wil ontsluiten en het Campusterrein als een groot kunstpark wil ontwikkelen. De huidige collectie buitenbeelden zal in de komende jaren uitbreiden en herschikt worden, analoog aan de ontwikkeling van met Masterplan Campus TU/e 2040.

Het feit dat de kunstcommissie van TU/e drs. Britte Sloothak heeft aangetrokken als conservator, wijst op een grote ambitie voor de komende jaren.

In dat licht moet ook dit kunstproject met Hella Jongerius gezien worden. Het project heeft een sterke onderzoekscomponent, dat een goed voorbeeld zal zijn voor de nieuwe werkwijze van de kunstcommissie; verbonden met de onderzoeksopgaven voor de studenten en de opleidingen van de TU/e. Centraal in de toekomstige ontwikkeling van de Campus staat de beoogde publieksfunctie van het uitgestrekte terrein, met de kunst daarin als een van de beeldbepalers. Hoe dit gestalte gaat krijgen is een belangrijk onderwerp van meerjarig onderzoek, het kunstproject van Hella Jongerius in het NEURON-gebouw is daarvan de aftrap. Het project met Jongerius is tevens een voorbeeld van het nieuwe opdrachtgeverschap dat de Kunstcommissie van de TU/e de komende jaren ontwikkelt.

Hella Jongerius is geselecteerd op de volgende criteria:

1. Een lokale praktijk verbonden met een internationale context
2. Artistieke en esthetische kwaliteiten die passen bij de TU/e architectuur in brede zin
3. Thematische relevantie, passend bij de TU/e en de ambities van de TU/e kunstcollectie
4. Het vermogen om in een dialoog aan te sluiten bij de onderwijspraktijk van de TU/e

Hella Jongerius

Hella Jongerius (geb. 1963, wonend en werkend in Berlijn) is bekend geworden door de manier waarop ze industrie en ambacht, high- en lowtech, traditioneel en hedendaags met elkaar vermengt. Na haar afstuderen aan de Eindhoven Design Academy in 1993, richtte ze de Jongeriuslab studio op, waar ze onafhankelijke projecten heeft uitgevoerd en ook producten heeft gemaakt voor grote klanten, waaronder Maharam (New York), KLM, Kvadrat tapijten en Royal Tichelaar Makkum (Nederland), Ikea (Zweden) en Vitra (Basel). Ze is Art Director voor kleuren en materialen bij Vitra en leidt fundamenteel onderzoek naar industriële ontwikkelingen. In 2015 schreef ze samen met Louise Schouwenberg een manifest getiteld Beyond the New, over de drang naar nieuwheid in producties, waarbij het artikel nadruk legde op de behoefte aan een gemeenschappelijke verwijzing naar fragiele knowhow, vanuit ethische en maatschappelijke overwegingen. Dit artikel, maar ook het oeuvre van Hella Jongerius als geheel, heeft een grote invloed op jongere generaties makers.

Het kunstwerk: “Loom Room”

“Loom Room” komt in het te renoveren NEURON gebouw, op de openbaar toegankelijke campus van TU/e. Midden in het transparante gebouw is een open verbinding tussen de BG en de eerste etage. In dit “gat”

realiseert Hella Jongerius haar "Loom Room", een gigantisch driedimensionaal weefgetouw dat zich van boven naar beneden ontwikkelt. Het kustwerk wordt 9 meter hoog en heeft een vloeroppervlak van 5 x 5 meter.

Loom Room bestaat uit:

De machine (op de 1^e verdieping)

De machine is een hangende installatie met klossen. Vanaf daar worden de draden visueel het weefsel ingeleid. Het beeld is geïnspireerd op een echt weefgetouw waarbij de draden vanaf een opgerolde kettingboom de toevoer voor het weefsel zijn. De installatie wordt gehangen aan de dakspanten.

Het weefsel (Atrium, BG, twee etages hoog)

Het weefsel bestaat uit:

a. het skelet: 24 dragende banden Materiaal: Stevig spanband

b. geweven vlakken: niet-dragende banden

Materialen: spanbanden, garens, touw en papier.

Afmetingen: 5 x 5 x 9 meter

Vloeroppervlak = 5 x 5 meter en de hoogte is 9 meter

(van de vloer van de BG tot aan het plafond van de eerste etage)

De machine (concept)

De installatie met garenklossen bestaat uit een stalen of aluminium frame waar de klossen/spoelen in worden gehangen. Het frame wordt op 4 of meer punten aan de houten spantconstructie boven het atrium gehangen.

Schatting gewicht installatie:

frame 400kg

klossen 250kg

Totaalgewicht 650kg

Bij ophanging aan 4 punten zou dit een belasting van ± 130 kg per bevestigingspunt betekenen.

Op de draden die vanaf de klossen het weefsel in gaan, staat geen (of een verwaarloosbare) spanning, deze zal dus nauwelijks bijdragen aan het totaalgewicht van de installatie.

Het weefsel

Het weefsel in het atrium is opgebouwd uit:

Het skelet: Het skelet van het weefsel wordt opgebouwd en op spanning gehouden door middel van spanbanden. Deze spanbanden worden door 24 punten verankerd in het gebouw. De ankerpunten hebben we onderverdeeld in de volgende categorieën: 3 punten aan dakspanten

4 punten op de balustrade 2 punten in de vloer 1e verdieping 12 punten tegen het atrium

3 punten op de vloer

De geweven vlakken

Gedurende het weefproces worden de spanbanden van het skelet ingeweven met verschillende materialen. Dit resulteert in geweven vlakken die de kubusvorm zullen opbouwen. Deze verschillende materialen komen deels vanaf boven (de klossen van de machine) naar beneden het weefsel in.

Aanleiding en urgentie.

Hella Jongerius beschrijft de aanleiding en de urgentie voor haar kunstwerk "Loom Room" als volgt (bron: definitief schetsontwerp);

"Weven wordt in vele culturen gebruikt als metafoor voor de onderlinge verbondenheid van alles wat leeft, en voor het begrijpen van de kosmos. Weven is een cultureel fenomeen. Het is sociaal, politiek, antropologisch, metaforisch; weven heeft betrekking op weefgetouwen, materialen en technieken; weven is gerelateerd aan ambacht, design en kunst.

In het dagelijks leven is weven zo'n alomtegenwoordige techniek dat men het niet meer waarneemt. Door de opkomst van fast fashion is efficiëntie het enige wat telt in de textielindustrie. Hierdoor verdwijnt kennis en kunde over weven, en daarmee ook dit ambacht en een deel van onze cultuur. Wat zou een toekomstscenario kunnen zijn voor dit ambacht? In de engineering staat weven recent in de aandacht vanwege het enorme potentieel van een weefsel, als de sterkste en lichtste constructie-methode die bestaat. Denk aan delen van vliegtuigen en windturbines die worden geweven uit carbon."

De Kunstcommissie is om meerdere redenen enthousiast over Hella's voorstel voor het NEURON gebouw:

- Het werk legt de verbinding tussen techniek (engineering), ambacht, bouwkunde en beeldende kunst.
- De realisatie van het kunstwerk levert tal van aanknopingspunten voor dialoog en onderzoek, met studenten van diverse richtingen, met onderwijspartners, met het toekomstige publiek en met de bouwsector.
- Het kunstwerk geeft een duidelijke extra dimensie aan het te renoveren NEURON gebouw, zowel in visueel opzicht als in betekenis.
- Hella Jongerius toont met dit voorstel betrokkenheid bij de voor TU/e belangrijke thema's op het gebied van duurzaam bouwen, ambacht en het ontwikkelen van nieuwe technieken.

Voor de artistieke en inhoudelijke, gedetailleerde onderbouwing van het plan, verwijzen we naar deze bijlagen:

1. Definitief schetsontwerp Loom Room - Jongeriuslab
2. Technische specificaties Loom Room – Jongeriuslab
3. Geschiedenis en betekenis van het NEURON gebouw

10. Planning

	Milestones	Periode	Stakeholders en betrokkenen*
1.	Concept ontwikkeling	nov – mrt 2021	Kunstcommissie
2.	Interne financieringsfase TU/e	apr-juni 2021	Kunstcommissie
2.b	Externe financieringsfase	Dec 2021- april 2022	Externe fondsenwerver Paul Cornelissen
3	Interne opdracht: deal memo	jan 2022	Kunstcommissie
3.b	Interne aankondiging: Momentum	dec 2021	- CvB - Kcie - SAO
4	Schetsvoorstelfase (drie scenario's)	dec 2021	Kunstenaar presentatie mid december
4.b	Haalbaarheid & stakeholdersoverleg 1 Fondsaanvragen worden ingediend	feb 2022	Kunstcommissie, Neuron projectgroep, ruggespraak interieurarchitect
5	VO-fase	feb-april 2022	Kunstenaar presentatie mid februari + CVB voorbereiding op formele opdracht project
5.b	Haalbaarheid & stakeholdersoverleg 2	feb-mrt 2022	Kunstcommissie, Neuron projectgroep, ruggespraak interieurarchitect
6.	DO-fase	apr-mei 2022	Kunstenaar presentatie mid mei
6.b	Haalbaarheid & stakeholdersoverleg 3	mei-juni 2022	Kunstcommissie, Neuron projectgroep, ruggespraak interieurarchitect
6.c	Opdrachtverstrekking, officiële start van de realisatie van het project	Augustus 2022	Kunstcommissie, Neuron projectgroep, RvB TU/e
7	Start productiefase Jongeriuslab	najaar 2022	Doorwerken in de zomervakantie
8.	Voorbereiding bouw	aug 2022	Oplevering gebouw is in september, voorbereidende bouwwerkzaamheden moeten in najaar 22 uitgevoerd worden)
9.	Opbouw kunstwerk	sept okt 2022	Opbouw weefgetouw in overleg met opening gebouw
9.	Inrichting (ofwel: start weven)	okt-jan 2023	Tijdens DDW moet weven al begonnen zijn,
10.	Oplevering, presentatie, publicatie & PhD programma	jan 2023 of later	Opleveringsmoment in overleg